

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemati velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravištvo in ekspedicija, Stolni trg št. 6, poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznauila (inzerati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2. I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Stev. 183.

V Ljubljani, v petek 12. avgusta 1892.

Letnik XX.

Čehi in Poljaki.

Levičarji so se brez dvombe precej približali svojim namenom sedaj, ko je odstopil minister Pražák. V ministerstvu so sedaj že tako rekoč v večini. Grof Kuenburg ima sedaj glavno besedo, če tudi je minister brez portfelja. Samo jedna stvar Nemcem ne gre nič po volji. Poljaki se nečejo z njimi zavezati. Že v začetku sedanje postavodajne dobe so se vršila pogajanja, pri katerih bi bili radi levičarji popolnoma v stran porinili Hohenwartov klub, ali vodja Poljakov je odločno izjavil, da Poljaki ne vstopijo v nobeno večino, v kateri ne bode tega kluba. Tako se je proti volji levičarjev osnovala sedanja trinoga večina, katera za nas Slovane posebno dobrega ne pomenja ali je vendar boljša, nego bi bila izključno poljsko-nemško-liberalna.

Od tistega časa se je seveda že marsikaj primerilo, kar gotovo ni bilo v prid Slovanom. Mladočehi so vse mogoče storili, da bi Poljake potisnili v nemški tabor. Posebno Vašaty je s svojim ogrevanjem za Rusijo večkrat hudo žalil Poljake. Ni tako dolgo tega, ko je trdil, da Rusija prav dela, ko zatira Poljake.

Da so Poljaki zares neumnost naredili, ko so se puntali, je pač resnica, njih položaj bi sedaj bil ugodnejši, ko bi bili mirni ostali. To vemo tudi mi. Pred 1880. letom se je Poljakom v kraljevini Poljski zares še precej dobro godilo. Doktor Vašaty pa je v svojem govoru vendar nekaj prezrl. V Rusiji ne bivajo Poljaki le v tistih krajih, ki so tedaj pripadali poljski kraljevini, temveč tudi zunaj te kraljevine, v Ukrajni. V mnogih krajih jih je v začetku tega stoletja bilo od 30—40%. Naravno je, da je bilo Poljakom težko, ko so videli, da se ti njih bratje raznaručujejo in tudi zatirajo v verskem oziru. Kakor se Mladočehi vsaj zadnji čas tudi zanimajo za Čehe v Sleziji, ravno tako so se

tedaj Poljaki v kraljevini zanimali tudi za Poljake v drugih poljskih pokrajinah. To smo mimogrede naveli, da bodo naši čitatelji vedeli, kako je rusoljubni Mladočeh v državnem zboru jako važne stvari prezrl, da je le mogel proslavljati Rusijo in udrihati po Poljaki.

Kako pa sedaj Rusija dela s Poljaki, je dovolj dobro znano, in gotovo mora vsacega Poljaka v srce zaboleti, ako kdo zagovarja to postopanje, kakor je je zagovarjal Vašaty. Vsi pravicoljubni listi so obsojali iztiranje Poljakov iz Prusije, celo mladočeški, in zadnji čas se je precej pojasnilo, da Bismarek ni toliko iz lastnega nagiba preganjal Poljakov, kakor na željo ruske vlade. V sedanjem razporu mej knezom Bismarckom in nemškim cesarjem so se obelodanile nekatere stvari. Tudi sedaj se Poljakom v Prusiji ne godi dobro, ali vendar Bismarkovi listi trdijo, da laskanje Poljakom žali Rusijo, ruski časopisi so se pa jezili, da je Poljak bil imenovan za poznanskega nadškofa.

Cudno bi pač ne bilo, ko bi Poljaki se popolnoma pridružili Nemcem, ko vidijo, da jih zastopniki češkega naroda tako napadajo in odtravajo od sebe. To bi gotovo že bili storili, ko bi res imeli tako malo slovanskega čuta, kakor trdijo njih nasprotniki. Njim tudi ni treba za šleske in bukovinske Poljake pri tem imeti velike skrbi. Levičarji bi jim radi dali taka zagotovila, da bi se za nje ne bilo bati, ko bi jim pomagali zatirati Slovane v drugih deželah, zlasti pa potlačiti Čehe v češki kraljevini.

Vzlic temu pa Poljaki še vedno simpatizujejo za Čehe, dobro vedoč, da vsi Čehi ne odobravajo postopanja svojih poslancev, da so mnogi le zapeljani z lepimi obljubami in frazami. Glasilo poljskega kluba sedaj naravnost zahteva, da se hitro imenuje nov minister za Češko.

Ko pojasni, kak pomen je imel posebni minister za Češko, pravi, da je sedaj tembolj potrebno, da se imenuje nov minister za Češko, ker se je poklical v ministerstvo levičar, ki je le zastopnik jednega kluba, ne pa kake dežele. Z odstranjenjem barona Pražáka se je porušilo ravnotežje v ministerstvu. Položaj se je zares jako premenil. Češki narod je odposlal v zbor može, s katerimi je vsako sporazumljenje nemogoče zaradi njih radikalizma in nekaterih njih simpatij in teženj, ki segajo čez meje države.

Zaupnik teh mož seveda ne more biti poklican v ministerstvo. Tukaj pa ne gre za to, da se pokliče v ministerstvo kak Mladočeh, temveč gre za ministra za Češko, kateri bode zastopal koristi češkega naroda in bode s svojim vplivom zabranjeval, da nasprotniki avtonomije v kabinetu ne bodo po svoji volji odločevali. Tacega moža bode pa grof Taaffe že dobil. Vlada ne sme koga žrtvovati, da družega pridobi. Ves poljski narod bode podpiral opravičene želje češkega naroda, da dobi zadostna jamstva za varstvo in razvoj svoje narodnosti. To zahtevajo ne le skupne koristi in pravica, temveč tudi državni interesi in slovanska vzajemnost. Vzlic vsem napadom mladočeških poslancev bodo poljski poslanci v državnem zboru glasovali za vse, kar je potrebno razvoju češkega naroda.

Ker smo prepričani, da „Ozas“ tega ni pisal, da bi o teh stvareh vredništvo ne bilo poprej pozvedelo mnenja poljskih vodij, zaradi tega je nam ta poljska izjava v veliko tolažbo. Poljaki neso vajeni slovanske vzajemnosti naglašati pri vsaki priliki, zaradi tega pa pri njih ta beseda ni postala prazna fraza, ki se le rabi pri pijači, in je zatorej velikega pomena, če njih glasilo v sedanjem kri-

LISTEK

Čičonov zvon.

Priobčil H. Majar.

(Dalje.)

Ta nesreča bi bila sama zadoščevala, Čičonu vzeti dobro ime; ali — kakor pravi pregovor, da pride nesreča redko kedaj sama — pokazala se je druga nesreča, hujša od prve, ki so jo odkrili izvedenci in strokovnjaki, ogledujoči zvon in zvonik. Dejali so enoglasno: Zvon je, padajoč z veliko težo in hitrostjo, polomil ni le vse tramovje, poškodil je tudi lahki zvonik, prebivši mu tenki zid na dveh nasprotnih si krajih, da zaradi nevarnosti ne sme stati, temveč se mora podpreti — in zdaj se je govorilo: Čičon je poškodil tudi zvonik!

Taka govorica je Čičona hudo bola v srce; ni mu dala miru ne po noči, ne po dnevu. On si ni dal očitati ničesar, zdaj naenkrat slovi kot škodovalec. Ko bi bil mogel, kar čez noč bi bil postavil močnejši zvonik in vanj močnejši zvon, pa se nasprotnikom smejal. Da, takoisto bi bil storil, ali ta „ko“ ni pripuščal, in tu je ležal zajec v grmu. Mesec je tudi lep, pa ga vzemi doli, če ga moreš! Čičon je res mnogo pripomogel za svečanosti, mnogo podaril, toliko pa vendar ni premogla njegova mošnjica, da bi se bila upala nad zvon in zvonik.

Kolikrat je srdito pogledal na gorice, mislil na bratrev! — Ko bi le ne bil par kozarcev preveč pil! Ti so me omotili! Pametno mi je pravil don Peregrin — župnik — naj puščam zvonjenje, naj se varujem vina! O ti vino, kolikih nesreč si ti krivo! Tudi vrli P. Atanazij mi je tako govoril, da bo še nesreče. Zdaj je imam dosti!

V osmih dneh, v katerih je imel Čičon tolikanj trpeti in preslišati, pride k njemu župnik, don Peregrin, poseben mož, tudi vreden, da ga nekoliko poznamo. Bil je to star gospod, kakor sneg sivih las, v sedemdesetih letih, v vsi vasi so ga radi videli, spoštovali, ljubili, častljivi starina. Zaslužil si je to, ker je bil dober duhovnik, stare korenine, ves goreč za svoje župljane, pri katerih je več opravil z eno besedo, kakor vse redarstvo s svojimi čuvaji in okovi.

Videti je bilo, kakor bi se bili ljudje v tej vasi pogovorili, da ne bodo vzbolevali in umrli, le da ne bi starega gospoda nadlegali, in zato je mogel starina držati se svojega reda. Zjutraj je opravil svoja dela, popoldne po kosilu bral skromni uradni časnik, a sredi berila praviloma zaspal. Prebudivši se, če je izostala današnja številka, je bral zopet večerajšnje, na to pa dejal: „E, ti časniki meljejo vedno isto!“

Na ta način se je zgodilo, da je v roke dobil lanske liste, ker mu je dekla, sobo pospravljajoča, časnike premešavala in predejala.

Na to je šel v cerkev, opravil večernice, pogledal po cerkvi, če je vse v redu. Dostikrat si je rekel, da mora cerkovnika prijeti zaradi njegove nepazljivosti. Potem je šel na vrt. Na vrtu je vrejal kakor v cerkvi. Tu je trgjal plevel ob potu, tam vejico privezal, tu s kolecem podprl mladiko, tam poskusil jagodo, dejal nekaj jabolk v žep, hoteč jih dati otrokom.

Kakor je bil: z biretom na glavi, z eno roko na prsih, z drugo roko držeč mogočno palico, je hodil po vasi: povsodi je bil kakor domačin, kakor oče med otroci. Tu je bilo govoriti s Tončkom ali Matičkom, ki sta kamenje lučala, tam šopirko posvariti, matere pa opomniti, da je treba otroke pošiljati h krščanskemu nauku.

„Tonika, obljubili ste mi cvetlice za oltar Matere Božje; čakam jih; ne pozabite!“ — „Gospa Angela, zjutraj pošljem cerkveno perilo; da bo v redu in lepo čisto.“ — „Lojza, za praznik niso svečniki osnaženi.“ — „Vi, ključar, pri zakristijskih vratih je sklep popustil; pogledajte ga mimo gredoč.“

Tako je skrbel don Peregrin za svojo cerkev. Vedno je bila snažna, čista, svetla, kakor bi vedno pričakovali škofovega obiska. Dasi tudi jih je bilo največ bornih, nihče ni odrekal pomoči: šteli so si v čast, pri cerkvi pomagati.

Ni bilo večje kazni preživemu dekletu, kakor če ji je župnik rekel, da v cerkvi ne bo imela opraviti, in da ne bo stala spredaj pri drugih.

tičem trenutku naglašava slovansko bratstvo. Pričakujemo pa tudi, da poljski zastopniki tudi Slovencev ne bodo zapustili v državnem zboru, temveč nas tem krepkejšo podpirali, čim hujši bode naš položaj, ne zmeč se za to, da se tudi pri nas najdejo ljudje, ki gojijo podobne Poljake žalilne težnje, kakor Mladočehi. Tembolj se pa nadajamo poljske podpore, ker se pri nas radikalizem še ni tako vkoreninil, kakor med Mladočehi.

Izjava poljskega glasila je, ki jo nemilo dirnola levičarje, ki se gotovo še dobro spominjajo besed načelnika poljskega kluba pri valutni debati. Sedaj vedo, da se ne bodo tako hitro mogli začeti samovoljno gospodariti v Avstriji. Poljaki so jim huda ovira, katere ne bodo tako hitro premagali. Za levičarje je to tem neprijetnejše, ker se prikazuje že razpor v njih vrstah. Nemški nacionalci vedno manj marajo pokoriti se vodstvu židovskih liberalcev. Ta razpor se bode pa tem hitrejši vršil, čim manj uspehov bode imela pokazati zedinjena levica. Zaradi tega se nadajamo, da s poljsko pomočjo tudi drugi avstrijski Slovani srečno prebijemo sedanje težavne čase in nam posije zopet milejše solnce.

Politični pregled.

V Ljubljani, 12. avgusta.

Notranje dežele.

Katoliški shod v Lincu. Nemški liberalni listi dunajski so se hudovali, da je linški župan pozdravil katoliški shod. Večina mestnega zbora v Lincu je namreč liberalna in župan sam liberalce. Županu se je potrebno zdelo vprašati mestni zbor, kako sodi o njegovem postopanju. Zbor je pa jednoglasno se izrekel, da je postopanje mestnega župana bilo popolnoma pravilno in umestno. Linški mestni odborniki so s tem pokazali, da ne potrebujejo nobenih navodil od židovskih časnikarjev, kako jim je v tistih slučajih postopati. Židovske liste to seveda jezi, ker vidijo, da gine v liberalnih krogih njihov vpliv.

Pražák. Nemški listi očitajo Pražákú, da kot voditelj pravosodnega ministerstva ni ničesar storil v zakonodavnem oziru, temveč se je bavil le z jezikovnimi zadevami. Nemci naj bi pač sami pomislili, kako malo plodovito je bilo delovanje tudi prejšnjih pravosodnih ministrov. Marsikake potrebne reforme v pravosodnem oziru bi ne bile počakale sedanjega časa, da so nemški liberalni ministri res bili tako marljivi, kakor jih liberalni listi bvalijo. Sicer je pa vreden jezikovnih razmer tudi take važnosti, da bi baš levičarji tega Pražákovega delovanja ne smeli prezreti. S svojimi jezikovnimi naredbami in odloki je le pripomogel, da se je ustava bolj uveljavila tudi v praksi. To bi pač moralo biti prav tistim politikom, ki tako radi naglašajo svojo ustavovernost. Seveda nemški liberalci so le tedaj ustavoverni, kadar je to Nemcem v korist.

Mladočehi. Predvčeraj je bil mladočeški shod na Mali strani v Pragi. Poslanec Kaftan se je na tem shodu izrekel proti vsaki zvezi s Hohenzwartovim klubom, ker so v njem „nazadnjaki“. Za zvezo z veleposestniki bi on bil pod gotovimi pogoji. Glavni namen Mladočehov je, da ne le pred vso Avstrijo, temveč pred vso Evropo protestujejo proti krivicam, ki se godé češkemu narodu. Pridobiti morajo Moravsko in Slezijo, da napravijo zvezo z vzhodnim slovanstvom. Avstrijski Slovani morajo

poiskati onore pri Rusih, kakor jo avstrijski Nemci iščejo v Nemčiji. Ta slovanski program mora biti podlaga sporazumljenju med Staro- in Mladočehi in veleposestniki. Ko je še eden drug govornik govoril proti spravi in predlagal resolucijo, v kateri se graja vlada, je vladni zastopnik razpustil zbor. Udeležniki razšli so se, zabavljajoč proti vladi in njenemu zastopniku.

Ogersko. V berettyö-ufauerskem volilnem okraju v biharskem komitatu je pri dopolnilni volitvi zmagal vladni pristaš Czabolecz Szunyogh. Ta okraj je do svoje smrti zastopal kušutovec Csanady in je veljal za varno domeno skrajnih levičarjev. Zaradi tega je pa izid te volitve jako pomenljiv, ker kaže, da semtertja že propada vpliv skrajnih levičarjev.

Vnanje države.

Srbija. Časopisi priobčujejo iz „Svobode“ one spise, ki se tičejo metropolita Mihajla in ga pozivljejo, da se opraviči. Iz tega se vidi, da v Srbiji verjamejo pristnosti priobčenih diplomatskih spisov.

Bolgarija. „Agence Balcanique“ oporeka vesti ruskih listov, da bi bili koga obsodili na podlagi aktov, katere je priobčila „Svoboda“. Zastopniki evropskih velevladstij lahko potrdijo, da teh spisov ni bilo pri sodnih aktih. Lažljivo je, da se obsojencem ni dalo časa za pritožbo. Vsi so se pritožili, toda na njih pritožbe se ni oziralo. Kar pa Cankov in Stančev pripovedujeta o neki ligi proti knezu in Stambolovu v „Novostih“, pa more le dokazovati, da sta sama pri tej zaroti, ker bi drugače vse stvari tako dobro ne vedela.

Rusija in Rumunija. Za ruske ladje Gagarinove družbe, ki vozijo po Dunavi, je rumunska vlada odločila zaradi kolere najdaljši opazovanje v Sulini. Proti temu je pa protestovala ruska vlada, ker bi potem ruska plovba po Dunavi ne mogla več konkurirati z avstrijsko.

Nemčija. Dne 11. septembra odkrijejo v Metzu spomenik cesarja Viljema I. K tej slavnosti pride tudi nemški cesar. — V Dortmundu izhaja „Tremonia“ je objavila pogovor nekega župnika z Windthorstom, ko je bil odstranjen knez Bismarek. Iz tega pogovora je razvidno, da Windthorst ni delal proti knezu Bismarcku, temveč ga je celó nagovarjal, da naj še ostane. Od njega je pričakoval, da bode s svojo odločnostjo najlažje odpravil ostanke majskih zakonov. Ko je bil Windthorst pri Bismarcku in mu je ta pravil, da so ga odstranili, zdelo se mu je ravno tako, kakor tedaj, ko je moral hanoveranskemu kralju povedati, da je z njegovim vladanjem pri kraju. Bismarek ga najbrž zaradi tega dolži, da mu je on pomagal k padcu, ker se je tedaj proti njemu izrekel, da bode novi kancelar najbrž general Caprivi. Windthorst je prišel po tem na Caprivijsa, ker se je pred petimi leti pri nekem pogovoru ta mož imenoval za najsposobnejšega naslednika knezu Bismarcku. Ta pogovor je pa ob priliki dr. Geffcken naznanil cesarju Frideriku, kateri se je izjavil, da je Caprivi dober general, ali ne vé se, kakšen diplomat bi bil, ali vendar se bo nanj oziral. Od tega časa je bil Caprivi tudi večkrat odlikovan.

Anglija. Mej Gladstone-om in bodočim ministrom vnanjih stvari, Rosebery-jem, se je bilo pokazalo nasprotje. Gladstone je želel, da se vnanji politiki da nekoliko drugačna smer, kakor jo je imela pod Salisbury-jem. Gladstone bi pred vsem rad imel prijaznejše razmere s Francijo. Rosebery pa niti za las noče odjenjati od dosedanje vnanje politike in se je izjavil, da on ministerstva vnanjih stvari ne sprejme, ter se je odpeljal v Pariz. To nasprotje se je pa že poravnalo. Gladstone je odjenjal, Rosebery bode minister vnanjih zadev in angleška vnanja politika ostane popolnoma v starem tiru.

Perzija in Rusija. V Aziji se vrše čudne stvari, ki so vsekako pomisleka vredne. Ni le v Afganistanu vstane, pri katerem imajo Rusi svojo roko vmes, temveč tudi v Perziji se je nekaj prigodilo. V Asterabadu je bilo več ruskih trgovcev oropanih. Zaradi tega so pa v asterabadsko pristanišče Ges prišle ruske ladje in izkrcale več pešcev in konjov, kateri so se menda odpravili v Asterabad. Govori se, da so Rusi najbrž vse to umetno priredili, da so torej le ljudi podkupili, da so napali prodajalce ruskih podložnikov in tako dobili povod, da se vmešajo v perzijske stvari. Vsekako je sumljivo, ker so Rusi imeli tako hitro pešstvo in konjico pri rokah. Bodoči dogodki bodo stvar morda pokazali v jasnejši luči. Perzi bodo vsekako tudi branili svoje pravice, pa tudi Angleži bodo hoteli katero govoriti vmes.

Afrika. Francoska vojska in pa mornarica sta bili začeli boj z Dahomejci. Boj je bil precej hud in je palo posebno veliko Dahomejcev. Sicer so so pa Dahomejci dobro oboroženi in imajo mnogi najnovejša puške.

Maroko. Dne 10. t. m. so vladne čete napale pri Tangeru vatajnice, ali so bile odbite, ker so vstajniki na dobro utrjenih postojankah na hribih. Ta bitka ni nič premenila položaja, le nekaj vasij so požgali.

Izvirni dopisi.

Iz Celovca, dne 11. avgusta. (Deželno-zborska volitev.) Na Koroškem zadnja tri

leta raznih volitev ni ne konca ne kraja! Prihodnji teden dne 20. t. m. se bode vršila deželnozborska dopolnilna volitev za volilni okraj Celovec-Trg, namesto odstopivšega deželnega poslanca, znanega „bauernbundarja“ P. Laks-a. Liberalni listi imajo sedaj polna usta, češ, da je „oče Laks“ nenadomestljiv, ter ga kujejo v zvezde. Poglavitna zasluga Laksova je pač ta, da je drvil brezpogojno čez drn in strn za prenapetimi nemčurškimi kolovodjami v Celovcu in da je po „bauernbundu“, katerega je vodil več let, lovil med nezavednimi kmeti pristaše nemško-liberalni stranki.

Da bi bil pa Laks res „nenadomestljiv“, zeló dvomimo, kajti izvestno ima „bauernbund“ v svoji zalogi še več takih „značajev“, „odločnih“ — kimovcev, ki k vsemu, kar ukrenejo njih duševni očetje — gospodujoči celovski Nemci — rekó „Ja“ in „amen“.

Deželnozborska volitev daje pa našim lažihberalcem tudi zaželeni povod, da pisarijo z nova o veliki „nevarnosti“, v kateri je bajé na Koroškem nemštvo, ter da s svojim podlim natolcevanjem in lažmi begajo ljudstvo.

Liberalni listi sanjarijo, da je volilni okraj Celovec-Trg v nevarnosti, „weil die rührige slavische Gegenpartei über zahlreiche Stimmen verfügt, denen die Deutsch-Fortschrittlichen nur bei strenger Einigkeit gewachsen sind“.

Pri zadnji deželnozborski volitvi 1890. l. dobila je slovenska stranka v omenjenem vol. okraju 36 glasov, k zmagi jih je pa treba nad 70! Liberalci so si namreč že za časa svojega prejšnjega gospodstva po čisto nepravilni razdelitvi volilnih okrajev osigurali gospodarstvo na dolga leta. Ker so pa Slovenci povsem osamljeni, jim v tem okraju ni upati zmage. Nemške konservativne stranke, s katero bi Slovenci mogli hoditi, namreč na Koroškem ni, in kar se pri nas zove nemško-„konservativno“, životari le na papirju! To dobro vedó tudi naši ultra-nemški liberalci, kojih srd se obrača zato edino zoper Slovence.

Z ozirom na označene razmere priporočal je odbor našega katol. - političnega in gospodarskega društva slovenskim volilcem, naj se v krajih, kjer kaže, sicer udeležé prvotnih volitev, glavne volitve pa ne. In res, zmagali so Slovenci, kolikor izvemo, pri prvotnih volitvah v Hodišah, Škofičah, na Radšah itd. Da bi se od slovenske strani delalo, kakor se agitira od nasprotne strani z najhujšim pritiskom od vseh strani, gotovo bi Slovenci zmagali večinoma v vseh slovenskih občinah.

Nasprotnikom pa vrlo dobro ugaja, da Slovenci niso stopili v volilni boj, kajti tako se morejo brez boja in znoja veseliti svoje „sijajne“ zmage!! In res „Freie Stimmen“ v prav naidušenem članku že poudarjajo, da je za Rožno dolino že napočila nemčurško-liberalna zarija, in da je slovenščini že — odklenkalo!!

No, le ne prehitro, gospodine Dobernik; naglica škoduje! Ko bode prišel pravi čas, stopili bodo že tudi Slovenci neustrašeno in odločno na volilno borišče, da ne boste več tako zmagonosno vriskali ter hvalisali „razsodnosti“ in „deutsch-fortschrittliche Gesinnung“ slovenskih Rožanov! Še ni vseh dni konec, in za „bauernbundarje“ utegne se prezgodaj pošteno zasukati „politični“ veter v Rožni dolini, kakor celó v bližnji celovski okolici!

Kakor hitro so naši nasprotniki iz „Mira“ zvedeli, da se slovenska stranka volitev ne udeleži, začeli so se med seboj kavšati, v dokaz, da so ti ljudje z vsemi svojimi čednostmi složni jedino le zoper Slovence.

Dne 31. julija je imel „bauernbund“ volilni shod v Trgu, kjer so se oglasili kar trije kandidati. Za Zickmundovskega, župana v Trgu, je bilo 31, za Lacknerja v Sokovem 10, za Huberja v Poličah 15 volilcev!

Za Zickmundovskega ogreva se le malo volilcev, tembolj pa „Deutsche allgem. Zeitung“ v Beljaku. „Fr. St.“ pa mu odločno ugovarjajo, češ, da mora novi poslanec biti Korošec čiste nemške krvi, „naprednjak“, kajpak tudi „bauernbundar“. — No, končno je pač vse jedno, koga izvolijo nasprotniki, da le zna za silo reči „Ja“ in na migljaj vstajati, pa je vreden ljudski zastopnik po milosti „bauernbunda“.

A v drugem oziru je sedaj vršéča deželnozborska volitev za nas jako zanimiva, ker nam potrjuje staro resnico, da na Koroškem ne mine lobena volitev, kakor noben drugi javni čin, da bi se ne terorizirali Slovenci! Evo dokaza:

Vsekako čudno je, kako so hiteli z volitvijo, kakor bi bili v neznošnih skrbah, da se zna konečno vendar le izvoliti — „horribile dictu“ — kak slovenski poslanec. Zato so pa opozorili nasprotno nemško-liberalno stranko, češ, da bo volitev dne 20. avgusta in treba se pravočasno pripraviti. — Z odlokom št. 1025 od 15. julija t. l. je deželna vlada koroška razpisala volitev, odlok bi se imel ob istem času razglasiti v uradnem listu „Klagenfurter Ztg.“. A ta je odlok prinesla še le dne 30. julija, tedaj po 14 dneh! Liberalni listi pa so že davno prej vedeli o tem odloku, predno je še bil objavljen v uradni Celovčanki in „Bauernzeitung“ je poročala že dne 20. julija, da bo volitev razpisana na dan 20. avgusta!!

„Mir“ je mogel naznaniti še le 30. julija, da se ima volitev vršiti že 20. avgusta. Ker pa mnogi naročniki dobé list še le čez dva, tri dni v roke, a so se prvotne volitve začele že koncem julija, mnogo slovenskih volilcev za te volitve niti vedeti ni moglo!

Jako urne so se pri naši volitvi pokazali tudi še nekateri uradniki. Želeli bi samo, da se tudi, ko gre za naše prizive in prošnje, postopa s tolikim zanimanjem in tako hitro!!

C. kr. okrajni glavar celovški, baron Mac Nevin, razpošiljal je svojim županom že dne 17. julija volilne oklice, in sicer v bližnji okolici po posebnih služabnikih, bolj oddaljenim po pošti „per express“!

Jako dobro stavlja „Mir“ sledeča štiri vprašanja:

1. Zakaj ni „Celovčanka“ že 15. julija razglasila oklica, zakaj je čakala 14 dni?
2. Zakaj drugi strankarski listi uradne novice prej zvejo in prej priobčijo, kakor uradni list?
3. Zakaj se je sploh za to volitev tako mudilo, da je bilo tako malo časa med volilnim razglasom in med prvotnimi volitvami!
4. Kako se vjema b. t. o. okr. glavarja s počasnostjo uradnega lista? —rn—

Družbe sv. Cirila in Metoda redna VII. velika skupščina

dne 28. julija 1892 v Postojini.

(Dalje.)

Na tem sijajnem vsprejemu se ves ginjen in držeč v svoji roki prekrasni šopek zahvali L. Svetec, govoreč približno tako:

„Dovolite, častiti gospod župan, da se Vam za lepi, v resnici sijajni vsprejem srčno zahvalim. Vem, da ta vsprejem ne velja toliko našim osebam, ampak družbi, v katere imenu smo prišli, družbi sv. Cirila in Metoda.

Ta družba ni samo naša, ampak tudi Vaša, je družba vseh Slovencev. Zato ima ona navado, da napravlja svoje velike skupščine na raznih krajih naše slovenske domovine, zato, da jo nje dobrotniki in podporniki po raznih krajih bolje spoznajo, in sami lahko presodijo, je-li vredna njihovega zaupanja. Tako smo prišli danes v Vaš prijazen trg, v katerega vstopimo toliko rajši, ker ste nam s toliko prijaznostjo, s toliko ljubeznivostjo naproti prihitali, ne samo slovenski možje, ampak tudi drage slovenske žene in gospice, ki ste me razveselile s tem duhtečim šopkom, kateri mi je simbol Vašega plemenitega, za slovenstvo kipečega srca. — Prejmite torej vsi za toliko gostoljubnost Vašo našo srčno zahvalo in dovolite, da Vam odzdravim z navdušenim klicem: Bog ohrani Postojino, Bog živi vrle Postojinčane!“ (Dolgotrajni burni živio- in slava-klici.)

Zdaj se uvrsti dolg spreved na čelu mu domača godba, slavna čitalnica in požarna straža z vihrajočimi zastavami, dični odsek slovenskih gospic v prelepih in dragocenih narodnih nošah, za njimi vodstvo, skupščinarji ter domačini, in vse veselo koraka proti trgu, ki se je odel v praznično obleko, pravijo, da je plapolalo raz hiše do 400 cesarskih, narodnih in papeževih zastav. Pri vходу v trg nas je iznenadil zares veličasten slavalok z vihrajočimi prapori in z napisom: „Dobro došli!“

Komaj uro pozneje je pripeljal tržaški naglič od St. Petra sem, kjer je zbral vse došlece od Reke, iz Istre, z Goriškega in Tržaškega, blizu do 300 skupščinarjev in izletnikov, želečih se vdeležiti današnje narodne slavnosti. Postojinčanje so na isti način, kakor ljubljanske goste, dočakali pri brzovlaku dragih Primorcev. Pozdravil jih je s toplimi

besedami župan g. Vičič in nato gospica Viktorija Praprotnikova v imenu postojinskih Slovencev tako-le:

„Slavna gospóda! Vas, ki ste prihitali v našo svetovnoznano Postojino od obal sinje Adrije, tam iz Istre, od bregov deroče Soče, Vas v imenu postojinskih Slovencev srčno pozdravljam ter želim, da bi Vam bil ta dan jeden najlepših, ta dan, v katerem bomo mi Slovenci pod pokroviteljstvom prvih slovanskih učiteljev sv. Cirila in Metoda zborovali v prid naše narodne šole in v prospeh millega nam naroda!“

V krepkih besedah je odzdravil zahvaljujoč se za tako bratsko ljubav prvobornik istrskih Slovencev podgrajski župan in deželni poslanec v poreškem zboru Slavoj Jenko.

III. Ker je vsled železničnih zamud ura že dotekala na 10, podal se je prvi oddelek skupščinarjev kar v zalo dekanijsko-župno cerkev, da bi se po vsporedu vdeležil tihe svete maše, katero je račil domači katehet in kapelan Josip Brešar darovati za bивše mrtve in žive družbenike ter sploh za krščanski prospek slovenskega šolstva po priprošnji družbinah zavetnikov sv. Cirila in Metoda, h katerima je brezdvomno mnogo navzočih vernikov pošiljalo gorečih vzdihljivev v zavesti, da, če nebo ne blagoslovlja našega prizadevanja, zastoj se trudi zidariji. Sv. daritev je lepo povzdigovalo ubrano petje pod vodstvom vrlega učitelja in organista Stefana Primožiča, ki je odbral slavnoznano Nedvedovo skladbo: „K Tebi sreča povzdignimo!“ Pri takih milih glasovih srce res lahko zapusti solzno dolino ter se v molitvi povzdigne v rajske višave.

IV. Proti 11. uri zbralo se je pred šolskim poslopjem, katero je značil lep slavalok z napisom: „Vse za vero, dom, cesarja!“, toliko skupščinarjev, da jih niti deseti del dokaj prostorna šolska sobana, ki je bila po trudoljubivosti c. kr. okrajnega šolskega nadzornika nadučitelja Ivana Thume v istini primerno in duhovito okrašena, ni mogla vsprejeti. Gledalo pa se je na to, da je osobito naše čislano ženstvo, ki je od tako daleč prihitalo, dobilo priprave prostore. Tu se prične

običajno zborovanje.

Predsednik Luka Svetec predstavi zastopnika visoke vlade c. kr. okr. komisarja Stefana Lapajnetu ter spregovori:

Slavna skupščina!

Najprej mi je naznaniti žalostno novico, da je naš ljubljani prvomestnik, ki je prejšnje velike skupščine tako spretno, tako primerno vodil, profesor Tomo Zupan, danes zadržan po smrtni bolezni svojega brata,* ter je vsled tega mene naprosil, naj ga izgovorim in namestujem. Izražujoč mu živo sočutje v nas vseh imenu in obžalujoč, da mora naša skupščina pogrešati danes njegove izvrstne vodbe, stopim s tem na njegovo mesto in Vas, častiti skupščinarji, najprej srčno pozdravljam.

Zbrali smo se danes sedmič na veliko skupščino družbe sv. Cirila in Metoda. Ako se ozremo nazaj na skromne začetke naše družbe in pogledamo, koliko je napredovala v tem času, mora se srce vsacemu rodoljubi napolniti z radostjo in z veseljem upom za prihodnost. Podružnice se množé, število pokroviteljev in dobrotnikov raste od dne do dne in vedno bolj pogostoma se spominjajo Slovenci naše družbe pri veselih in žalostnih prilikah. Našli so se tudi že goreči rodoljubi, ki so se spomnili naše družbe celo v smrtnih britkostih. (Slava jim!)

To je spodbudno za nas k še življemu delovanju, kar je pa tudi nujno potrebno, ker nasprotniki naše narodnosti pritiskajo huje in huje, zlasti na naše rojake ob periferiji, ter jim hoté vzeti, kar je vsakemu narodu najdražje, vero in narodnost. Zato je treba, da se nasproti postavimo z delom in požrtvovalnostjo, ter da na vso moč skrbimo, da postane naša družba kakor mogočno košato drevo, pod katerim najdejo naši stiskani bratje varno zavetje proti vsem sovražnim viharjem in nevihtam. V to nam pomagajta naša zavetnika, naša nebeška pokrovitelja sveta Ciril in Metod! (Dobro- in živio-klici!)

Predsednik L. Svetec konstatuje zadostno število navzočih zastopnikov ter pozove zapisnikarja, objavi naj v dokaz zglasene podružnice ter prične z vodstvenim poročilom za preteklo upravno dobo. (Dalje sledi.)

*) Profesor Ivan Zupan, vrl slovenski rodoljub, umrl je že 1. avgusta.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 12. avgusta.

(Posvečenje cerkve.) Prevzvišeni gosp. knez-škof ljubljanski bodo v ponedeljek dne 15. t. m., na praznik Matere Božje, posvetili župnijsko cerkev v Sori. Sv. opravilo se prične ob 8. uri, prevzvišeni pa pridejo kmalu po 7. uri zjutraj, kar župnijsko predstojništvo naznanja vsem prijateljem in dobrotnikom cerkve.

(Torej vendar „narodno-napredna“ stranka) je zasnovala škandal na idrijskem shodu. Tako se bera v dopisu iz Idrije v „Slov. Narodu“ z dne 11. avgusta, iz katerega vsakdo lahko povzame, da so bili tisti ljudje, ki so zasnovali znani škandal, idrijski „napredni narodnjaki“. Cestitamo „narodno-napredni“ stranki k tej druhali, z izrecnim pristavkom, da jo jej iz polnega srca privoščimo. Samo ob sebi je pa umevno, da se v polemiko z „Narodovim“ dopisnikom, ki je očitno tudi jeden „naprednih narodnjakov“, spuščali ne bomo.

(Služba božja na Rožniku.) Delavci tovarne g. A. Samasse imeli bodo v nedeljo, dne 14. avgusta t. l., ob 8. uri na Rožniku sv. mašo s pridigo, h kateri najljubneje vabijo tudi drugo občinstvo. Sv. opravilo bode izvrševal čast. g. Andrej Kalan.

(Umrl) je včeraj 11. t. m., ob 3. uri popoldne v Stari Oselici po večkrat prejetih svetih zakramentih za umirajoče ondotni župnik, č. gospod Miha Gogala. Pogreb bo jutri, 13. t. m., ob 9. zjutraj. N. v m. p.!

(Valutni zakoni) so bili objavljeni v včerajšnji številki državnega zakonika. Več o tem izpregovorimo v jedni prihodnjih številki.

(„Ein nationaler Auswanderungsverein.“) Iz Celovca se nam piše: Dunajska „Neue Fr. Presse“ si je pod gorenjim naslovom iz Celovca naročila dobro pristno časnikarsko raco, po kateri so segli tudi celovski liberalni listi. Poročajo namreč po imenovanem viru, da „slovenski agitatorji delajo priprave, kako bi kranjske „privandrovce“ naseljevali po koroških trgih in vaseh in tako okrepili slovenski življ.“ V ta namen se bajé v Ljubljani ustanovi posebno društvo za vso Slovenijo. — Celovski dopisnik dunajskega lista pa je to vest pobral iz „Mira“, ki je v 20. št. pisal o potrebi slovenske obrtne družbe. In ta članek je tako prestrašil nemškega „Mihelna“. Res, jako občutljive živce imajo ti gospodje. To pa dokazuje, da naši tukašnji nasprotniki pazljivo beró naš „Mir“ in se bojé vsacega razvoja naše pravične stvari. Dobro pravi pesnik: „Mi vstajamo, a vas je strah.“

(Ogenj.) Dne 10. t. m. popoldne ob 1. uri so pogoreli na Zabukovju pri Turjaku trije kmetje, dvema sta zgoreli hiši z živinskima hlevoma, tretjemu samo hiša, gospodarska poslopja so oteli pridni gasilci. Zažgal je 4leten otrok, ki je v kup suhe stelje pred hišo vtaknil gorečo žveplenko. Zavarovana sta bila dva. Ker se zgodi toliko nesreč po otrocih, naj bi vendar stariši pazili nanje! Prav bi bilo, ko bi se ukazalo z zakonom, če ne drugače, da se morajo žveplenke shranjevati v pločevinastih škatlicah s ključem, kajti sedaj jih otroci lahko dobé v vsakem kotu. — Včeraj zjutraj pred 5. uro je pogorelo vse poslopje in petero goveje živine A. Zdešarju na Viču pri Ljubljani. Nesrečni gospodar je bil zavarovan za 900 glđ., toda škoda je gotovo še enkrat večja. Kdo je zažgal, ni še znano.

(V Ormožu) so se v torek in sredo izvršile občinske volitve. Slovenski volilci se jih niso udeležili, le v tretjem razredu je 36 volilcev oddalo glasove narodnim možém.

(Duhovniške premembe v lavantinski škofiji.) Cast. o. Jakob Diviš iz reda sv. Frančiška pride iz Bolzana za kapelana k Mariji Devici v Mariboru; čast. o. Nazarij Schönwetter k Sv. Trojici in od ondot čast. o. Andrej Golob v Maribor; čast. gosp. Martin Medved je premeščen iz Laškega Trga v Žalec; na njegovo mesto pride čast. g. Fr. Selih iz Reichenburga; in čast. g. Jos. Kržišnik, sem. duhovnik v Mariboru, pride za kapelana v Reichenburg.

(Pri občinski volitvi) v St. Jurji v ljubljanski okolici je bil županom izvoljen Janez Šipelj, svetovalec Josip Hribar iz Bičja, Josip Tome iz St. Jurja in Josip Virant iz Cerovega.

(Nemške šole) bodo osnovali v Ljutomeru. Ugovarjali so slovenski in zmerni nemški tržani, toda deželni odbor v Gradcu se ni oziral na to ter dovolil za Ljutomer posebno šolsko občino.

(V Mariboru) so včeraj po slovesni službi božji položili vogelni kamen za južni zvonik. Upati je, da bodeta oba zvonika še letos pokrita.

(Laško vino.) Neki žid je v Mariboru odprl krčmo, v kateri je točil „laško vino“. Ta dni so mu zaprli krčmo, vino pa poslali v preiskavo v Klosterneuburg.

(Pomočno društvo „Rudečega križa“) za Kranjsko je te dni izdalo tiskano poročilo o svojem delovanju leta 1891. Za obvezila, katerih je zvezni zbor sklenil kupiti 700.000 za vojake, kadar bi morali na bojišče, je kranjsko deželno društvo odločilo 397 gld. 84 kr. ter vplačalo peti del kot prvi obrok. Deželno pomočno društvo in podružnice so se pozvale, da imenujejo po enega poročevalca za skupni osrednji urad. Poročevalec deželnega pomočnega društva za Kranjsko je prvi podpredsednik g. ces. svetnik J. Murnik. Brezplačno pomoč je obljubilo šest tukajšnjih gg. zdravnikov. Mestna občina je za slučaj vojne prepustila društvu zasilno bolnišnico s pogojem, da se takoj izprazni, ko bi nastale nalezljive bolezni. Društveno vodstvo posebno želi pomnožiti prostovoljne oskrbovalnice, v ta namen se bode obrnilo do velikih posestnikov. Vodstvo je kupilo in razdelilo 200 izvodov knjižice: „Naloge prebivalstva z ozirom na zdravilstvo v vojski in razdelitev bolnikov“. Kranjska hranilnica in vis. deželni zbor sta tudi leta 1891 znatno obdarovala društvo, in sicer je dala hranilnica 300 gld., deželni zbor pa 100 gld. Za ta velikodušna darova jima bodi še enkrat izrečena najpristronejša zahvala. Dalje je društvo prejelo od deželnega odbora kranjskega v ljubljanski mestni hranilnici naloženi znesek 936 gld. 82¹/₂ kr., ki je ostal od darov, nabranih v podporo onim revnim rodbinam na Kranjskem, kojih svoji so vsled okupacije Bosne in Hercegovine bili mobilizovani. Primerno vinkulovano hranilnično knjižico je društvo prevzelo z dovoljenjem visoke c. kr. deželne vlade kranjske v svojo oskrbo in se zavezalo, skrbno in brezplačno jo hraniti, na zahtevanje jo deželnemu odboru vrniti, dotle pa denarje z enakim namenom oskrbovati za kako prihodnjo mobilizacijo. Društvo je imelo koncem leta 3 častne in 207 rednih udov. Računski zaključek leta 1890 je kazal imovine 7731 gld. 87 kr. v gotovini in 550 gld. v vrednostnih papirjih, priloženi račun leta 1891 kaže pa imovine 9660 gld. 42 kr. v gotovini in 550 gld. v vrednostnih papirjih, torej se je društvena imovina pomnožila za 1928 gld. 55 kr. Predpisani 30% donesek za leto 1891 v znesku 92 gld. 74 kr. je društvo odposlalo centralnemu zakladu avstrijske družbe „Rudečega križa“. Podružnic je 17, ki pa ne prospevajo; vseh članov imajo 541. Imovina je znesla 4246 gld. 28 kr. v gotovini in 95 gld. v papirjih. Vodstvo izreka vsem dobrotnikom najtoplejšo zahvalo.

(Rop v Cerkvi.) Piše se nam: V Kokri so vložili v noči 10. t. m. na silovit način tatje v župnijsko cerkev in napravili veliko škodo. S posebno močnim orodjem so morali odpreti zakristijska vrata, ki so na več krajih zelo poškodovana. Cerkvena skrinjica zraven velikega altarja je vsa razbita. Dobili so v njej kakih 5 gld. Preiskovali so po omarah v zakristiji, ker je bila cerkev obleka premetana. Odtirali so stenska vratica za sveto olje. Iz cerkve grede so razbili močno ključavnico v kapelici, iz katere so pobrali nabrano miloščino. Drzovit rop! Ker stoji cerkev na samotnem kraju, ni nihče slišal razbijanja. Pozor priporočamo orožniški straži, ker si sami ne moremo pomagati.

(Mišnica.) Kakor poroča „Slov. Gospodar“, prišli so te dni pri Mali Nedelji nekega viničarja, ker je prodajal mišnico. Iz pisem, ki so jih dobili pri njem, je razvidno, da je bilo na njegovo in drugih posestnikov ime poslano 110 klg. mišnice. Čudno, da neso že prej prišli na sled tej kupčiji!

Telegrami.

Dunaj, 12. avgusta. Poročilo nekega peštanskega lista, da so se ponesrečili poskusi z brezdimnim smodnikom, je neresnično. Tovarni v Požunu in Blumau-u delajo smodnik v velikih množinah.

Dunaj, 12. avgusta. Petdesetletni privatni uradnik Janez Singer in njegova znanka sta sklenila vsled revščine končati si življenje z ogelnim parom. Singerja in dva starejša otroka so danes našli mrtve, ženska in mlajši otrok še živita.

Dunaj, 12. avgusta. Mnogi listi naglašajo ob pričetku 14. leta Taaffejeve vlade njegovo uspešno, neutrudno in nesebično delovanje za državo in naštevajo mnogo važnih zakonov iz te dobe.

Linc, 11. avgusta. Katoliški shod je danes sklenil resolucijo za versko šolo, vseučiliščno stolico za modroslovje, katoliške shode vsako drugo leto. Popoldne je bila sklepna seja. Schnidler je govoril o katoliških listih, Sylva-Tarouca o delavskem vprašanju. V sklepnem govoru je naglašal predsednik, da kat. shod želi črno-rumeno reformo.

London, 11. avgusta. Iz Tangera se poroča, da je sultanova armada imela 100 mrtvih in ranjenih, vstahi 50.

London, 12. avgusta. Spodnja zbornica je vladi izrekla nezaupnico s 350 proti 310 glasovom; v četrtek prihodnja seja.

Listnica vredništva:

Gosp. dop. v Ljubljani: Če je stvar resnična, zakaj skrivate ime, ki ostane itak tajno. Dopisov od neznanih dopisnikov načeloma ne objavljamo. Naznanite nam torej svoje pravo ime.

Šolska lista:

8. avgusta. Anguštin Žagar, delavčev sin, 1 leto, Koldvorske ulice 3, jetika. — Barbara Brajar, hišna posestnica, 77 let, Rožne ulice 9, kap.

V bolnišnici:

8. avgusta. Peter Smrekar, zidar, 28 let, huda zlatenica.

Tuji.

9. avgusta.

Pri **Maliču**: Terni; Truden, zasebnik, z rodbino, in Randl, inženir, iz Trsta. — Bellani, ravnatelj; Filipek, Koos, zasebnik, iz Gradca. — Kobler, uradnik v pok.; Spätz, zasebnik, z Reke. — Pelikan, inženir, iz Linca. — Mankoč, trgovec, iz Trsta. — Holli s soprogo; Zehler, tovarnar; vitez Pisehof in Kutscha, inženirja; Gross, poročnik; pl. Mericci, major; Ficht, Danzinger, Ruhman, Jung, Färber, trgovci, z Dunaja. — Klinger, poročnik, iz Slov. Bistrice. — Schaff, uradnik, iz Nove Banje. — Mohaupt, iz Tržiča. — Götzl z rodbino iz Bleda. — Ditz, vinotrtar, iz Budimpešte. — Maidl, zasebnik, z Divač. — Ahačič z nečakinjo, iz Železnikov. — Baroninja Dumreicher, graščakinja, iz Marhof-a. — Wietschner iz Dukle.

Pri **Slonu**: Klotz, tovarnar; dr. Grossman; Epstein, Braus, Nagy, Gruber, trgovci, z Dunaja. — Milletich, Borotha iz Zagreba. — Markelj, ravnatelj, z rodbino, iz Kopra. — Bettelheim, trgovec, iz Vel. Kaniže. — Tizozzi, trgovec, iz Milana. — Rupnik s soprogo iz Trsta. — Ferk s soprogo iz Maribora. — Hagen, knjigovodja, iz Luž. — Janka, tovarnar, iz Prage. — Stulin, nadporočnik, iz Pulja. — Wietschnig, nadporočnik, od Križa. — Železnikar iz Kočevja. — Nussböck iz Zagorja.

Pri **Južnem kolodvoru**: Kral; Weiser, tovarnar, z Dunaja. — Tomažič iz Sežane. — Kavčič uradnik, iz Celja.

Pri **bavarskem dvoru**: Čemovšek in Jazbec s Krškega. — Zupančič iz Maribora. — Schmitter iz Monakovega. — Kraker, trgovec, iz Donaueschingen-a. — Kampf, župnik, iz Würzburga. — Schiffner, profesor, iz Pulja. — Schneider, profesor, iz Regensburga.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v
opazovalja	razkoma v mm	toplomera po Celsiusu			na 24 ur v
7. u. jut.	736.9	17.0	sl. vzh.	oblačno	9.60
11 2. u. pop.	736.9	18.8	"	"	dež
9. u. zveč.	737.7	15.0	"	"	
Srednja temperatura 16.9°, za 2.0° nad normalom					

Zahvala.

Naš tukajšnji umirovljeni c. kr. davkar, blagorodni gospod Josip Zupančič, lastnik zlatega zaslužnega križa s krono in častni občan v Velikih Laščah in Turjaku, podaril je šoli velikolaški 5 goldinarjev.

Za ta velikodušni dar izreka podpisani blagemu dobrotniku šole prav srčno zahvalo. Bog ga živi še mnogo let!

Šolsko vodstvo v Velikih Laščah,

dné 10. avgusta 1892.

Jos. Pavčič,
voditelj šole.

Službe išče

v kakem župnišču poštna ženska srednje starosti, ki je že več let služila za kuharico in ima prav dobra spravevala.

Več pové uredništvo našega lista. 367 3—3

Tužepolni naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem za nas prežalostljivo vést, da je naš iskreno ljubljani oče, tast, ded in praded, gospod

Matija Mathian,

zasebnik,

danes ob 2. uri zjutraj, previden s svetimi zakramenti za umirajoče, v 88. letu svoje dobe v Gospodu zaspal.

Troplo predražega rajnika bode po svečanem blagoslovljenju v soboto, dné 13. t. m., ob 6. uri popoldne iz hiše žalosti na Dunajski cesti št. 16 preneseno na grobišče k sv. Krištofu.

Zadušne sv. maše se bodo složile v farni cerkvi Marijinega oznanjenja.

V LJUBLJANI, dné 12. avgusta 1892.

Žalujoči ostali.

Dunajska borza.

Dné 12. avgusta

Papirna renta 5%, 16% davka	96 gld. 35 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	95 " 95 "
Zlata renta 4%, davka prosta	113 " 95 "
Papirna renta 5%, davka prosta	100 " 45 "
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	1000 " — "
Kreditne akcije, 160 gld.	314 " 75 "
London, 10 funtov strl.	119 " 60 "
Napoleonador (20 fr.)	9 " 49 "
Cesarski čekini	5 " 67 "
Nemških mark 100	58 " 55 "

Dné 11. avgusta.

Ogerska zlata renta 4%	111 gld. 90 kr.
Ogerska papirna renta 5%	100 " 45 "
4% državne srečke 1. 1854., 250 gld.	140 " 25 "
5% državne srečke 1. 1860., 100 gld.	150 " 75 "
Državne srečke 1. 1864., 100 gld.	184 " 25 "
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	96 " 15 "
Zastavna pisma	100 " 10 "
Kreditne srečke, 100 gld.	192 " 75 "
St. Genois srečke, 40 gld.	63 " — "

Ljubljanske srečke, 20 gld.	22 gld. — kr.
Avstr. rudečega križa srečke, 10 gld.	17 " 35 "
Rudolfove srečke, 10 gld.	23 " 75 "
Salmove srečke, 40 gld.	62 " — "
Windischgraezove srečke, 20 gld.	59 " — "
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	153 " 75 "
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v.	2805 " — "
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	101 " 25 "
Papirni rubelj	1 " 21 ¹ / ₂ "
Laških lir 100	45 " 85 "

MERCUR menjarnična delniška družba na Dunaju, I., Wollzeile šte. 10.

Najkulantnejše se kupujejo in prodajajo v kursnem listu navedeni vrednostni papirji, srečke, valute in devize.

Razna naročila izvrše se najtočneje.

Za nalaganje kapitalov priporočamo:

4% bolzansko-meranske prioritete.

4¹/₂% galskega zemljiškega kreditnega društva zastavna pisma.

4% duhovsko-podmokelske (Dux-Bodenbacher) srebrne prioritete.

45.000 goldinarjev

dobi se z jedno.

zemljiško-kreditno promeso

a 1 gld. in 50 kr. kolek.

Žrebanje že dné 16. avgusta!